

Не правите никогда никакво безчестно дѣло, чрезъ кое, когда бы сѧ чѣло, посрамили бы сѧ, или не бы могли на Бога и на добры Человѣки сѧ радостю да помыслите. Чада имайте страхъ Божій въ сердцахъ вашихъ впечатлѣнъ, и тогда никакво зло, никакво лукавство въ таково сердце да вниде не смѣе, все отъ него вѣга, все сѧ уклонѧва. Всако зло впрѣгнали є Богъ сѧ стыдомъ и страхомъ.

6. КАЗНЫ ПЕРВАГО СВѢТА;

Приспѣхъ имъ — ахъ, нынѣ не тако пріятно като предишию пріятность и увеселеніе, кое тамо — въ Рай воспримваха и сѧ наслаждаваха! Тихое междѣ листы шумленіе вечернаго воздахъ уплаши ги. Грѣхъ имъ напрѣви Рай мѣсто мученія, преобразитъ имъ Радость въ печаль. Наймного ги устраши гласъ Божій той: Адаме! где си? Треперлаши Отговори Адамъ: Упали съ сїмъ сѧ голъ предъ Тебѣ да излеземъ; зато съ сїмъ сѧ скрылъ. — Кой ти, рече Богъ, каза, да си голъ? Не си ли малъ отъ плода, кой съ сїмъ ти запретилъ да идешъ? Адамъ Отговори: Жена, съ коею си малъ содржилъ, даде ми отъ плода того, и азъ — включъ. На това рече Богъ Енъ: Защо напрѣви това? Я онѣ